Pep Admetlla porta la poètica de Girona a la Biennal Venècia

Ha creat un pont imaginari entre Sant Pere de Galligants i el passeig arqueològic per a la cita de l'arquitectura mundial
L'artista ha comptat amb el jove equip de Codiestudi

Després de la mort de l'escultor Francesc Torres Monsó, que havia estat per a ell com un segon pare, Pep Admetlla (Girona, 1962) va lliurar-se a un dol frenètic: va agafar un llapis negre i un rull de paper vegetal i, durant dos mesos, arromangat, suós, de genolls a terra o enfilat damunt la taula, va buidar-se en vuit dibuixos descarnats i onírics d'on emergia al final el frondós fullatge del presseguer de les hortes de Santa Eugènia sota el qual hi ha dipositades les cendres del seu vell amic. "Vaig acabar destrossat, mig espantat i tot del que havia fet", recorda d'aquella experiència que no dubta a qualificar de "mediúmnica" i que serà el nucli de la retrospectiva que li organitzarà Can Mario de Palafrugell al gener. No és estrany, doncs, que en aquest estat pensés que potser delirava quan va rebre la trucada dels organitzadors de la Biennal de Venècia per convidar-lo a participar en l'edició d'aquest any. Ha hagut de pessigar-se unes quantes vegades per prendre consciència que una obra com la seva, en què cohabiten l'escultura, l'arquitectura, el disseny industrial, l'urbanisme, el pensament utòpic i una rara poètica de la geometria per acostar-la a l'escala humana, encaixava perfectament amb els propòsits d'una mostra que aborda la creació d'espais des de totes les perspectives possibles.

Això és justament el que planteja Admetlla en el seu projecte, Entre cos i enigma. Arquitectura dels sentits, que presentarà al Palazzo Bembo, al costat de Peter Eisenman, Denise Scott Brown o el MIT de Chicago, dins els Eventi Collaterali de la mostra, convidat per la Global Art Affairs Foundation. Amb el cineasta Isaki Lacuesta, que hi concorre dins el pavelló català, Admetlla és l'únic invitat gironí a la biennal, que s'inaugura dissabte vinent i és previst que atregui uns cent mil visitants mensuals fins a la clausura, el 27 de novembre.

El projecte d'Admetlla és una màquina quimèrica que aixeca un pont imaginari, però calculat fins al mil·límetre i, per tant, tècnicament factible, entre el passeig arqueològic i el monestir de Sant Pere de Galligants. Realitzat en estreta col·laboració amb Codiestudi, un equip de joveníssims arquitectes integrats a la cooperativa Cookingirona, el projecte desenvolupa "una estructura de ferro que levita", un pont de cent metres lineals allà on confluirien la muralla romana i la del segle XVII, amb escales, un mirador i un elevador, tot pensant en la integració orgànica amb la Girona antiga i, sobretot, en la seva atmosfera, la seva llum, la seva boira. "No hi ha res atzarós, tot està meticulosament calculat, però si no transmet emoció, si no commou, no serveix de res", diu Admetlla d'una construcció que aspira a la lleugeresa tot i la seva intricada factura. De fet, ha treballat en cinc versions fins a arribar a la forma definitiva, a còpia "d'anar-hi molt endins, de passar-hi moltes hores sol", en un procés de despullament que comparteix amb les seves escultures transitables. "Jo en realitat només he tingut un projecte en la meva vida: crear una ciutat inabastable", diu respecte a la seva obsessió per concebre espais imaginaris però habitables. Els seus referents, que es remunten a la joventut, són una prova de la seva lleialtat incorruptible: l'Eupalinos de Paul Valéry, Les ciutats invisibles d'Italo Calvino, i tres pilars vitals: Glòria Bosch, Quim Español i, per descomptat, Torres Monsó.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 22-05-2016 Pàgina 28

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/969265-pep-admetlla-porta-la-poetica-de-girona-a-la-biennal-venecia.

html